Я не дивуюся, що ми
Нічого в світі не умієм
(Звичайно, бідні гречкосії);
Але дивуюся, що ми
Нічого вчитися не хочем,
Хоть нам наука коле в очі,
Хоть нам при кождому лучаю
І верби ю проповідають.

Не цурайтесь, не цураймось
Ми науки, браття!
Роздивімся поусюду,
Заздрім в кожду хату,
Щоб навчитися з чужої,
А не свої хиби,
Що нам вчитись ще, а що нам
Забувати треба,
Й до котрого поберіжжя
Нам би кермувати,
Щоб до мети ся добити,
В пристань ся дістати.
Бо та руська наша мета
Світла і велика,
Але путь до неї строма,
Прикра і далека.
І ніхто ю нам не справить,
Як свята наука;
Задля того ж, руські браття,
Книжку, книжку в руки!